Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0259

Sprawozdanie Komisji dotyczące Ukrainy – 2025 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2026 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego Ukrainy – 2025 r. (2025/2259(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Ukrainy,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 24 czerwca 2022 r. w sprawie przyznania Ukrainie statusu kraju kandydującego, konkluzje Rady Europejskiej z 15 grudnia 2023 r. w sprawie poparcia rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych oraz konkluzje Rady Europejskiej z 20 marca 2025 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie strategii rozszerzenia UE[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2026 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2025 r.[2] i swoją rezolucję z dnia 11 marca 2026 r. w sprawie strategii rozszerzenia UE[3],

– uwzględniając Instrument na rzecz Ukrainy oraz Plan Ukrainy,

– uwzględniając wspólne oświadczenie komisarz Marty Kos i wicepremiera Ukrainy Tarasa Kaczki z 11 grudnia 2025 r.,

– uwzględniając plany działania Ukrainy dotyczące praworządności, reformy administracji publicznej oraz funkcjonowania instytucji demokratycznych, a także plan działania Ukrainy dotyczący ochrony praw osób należących do mniejszości narodowych (wspólnot), zatwierdzony w maju 2025 r.,

---

1 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0077.
2 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0013.
3 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0077.

– uwzględniając krajowy program dostosowania do dorobku prawnego UE przyjęty przez rząd Ukrainy 1 kwietnia 2026 r.,

– uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 4 listopada 2025 r. pt. „Ukraine 2025 Report” [Sprawozdanie za rok 2025 dotyczące Ukrainy] (SWD(2025)0759) oraz towarzyszący mu komunikat Komisji pt. „Komunikat z 2025 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE” (COM(2025)0690),

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0172/2026),

A. mając na uwadze, że Parlament z całą stanowczością potępia rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, która stanowi rażące naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych i podstawowych zasad prawa międzynarodowego i międzynarodowego prawa humanitarnego, co odzwierciedlają szeroko zakrojone i systematyczne zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz przymusowe deportacje tysięcy Ukraińców, w szczególności dzieci, na terytorium Rosji – działania te wymagają pełnego pociągnięcia do odpowiedzialności i sprawiedliwości; mając na uwadze, że Parlament wspiera prawo Ukrainy do suwerenności, niezależności i integralności terytorialnej w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; mając na uwadze, że Rosja dokonała napaści na Ukrainę i w każdej chwili może przerwać brutalną wojnę, którą prowadzi przeciwko swojemu sąsiadowi;

B. mając na uwadze, że przy wsparciu politycznym, materialnym i wojskowym udzielanym przez sojuszników – w szczególności Białoruś, Iran i Koreę Północną, a także Chiny – Rosja prowadzi od 24 lutego 2022 r. nielegalną, niesprowokowaną i nieuzasadnioną pełnoskalową wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjska wojna przeciwko Ukrainie rozpoczęła się w 2014 r. od bezprawnej okupacji i aneksji Krymu, a następnie okupacji części obwodów donieckiego i ługańskiego;

C. mając na uwadze, że niedawne i trwające naruszenia suwerenności państw europejskich przez Rosję potwierdzają, że jej cele wykraczają daleko poza Ukrainę i stanowią egzystencjalne zagrożenie dla wolności i demokracji w Europie;

D. mając na uwadze, że pomimo powszechnego potępienia na arenie międzynarodowej i bezprecedensowych sankcji Rosja nasila działania wojenne za pośrednictwem ukierunkowanych ataków na krytyczną infrastrukturę energetyczną, budynki mieszkalne i infrastrukturę cywilną oraz na obiekty dziedzictwa kulturowego i miejsca kultu, takie jak kijowska Ławra Peczerska; mając na uwadze, że miliony ludzi w Ukrainie przetrwały ostatnią mroźną zimę przy ograniczonym dostępie do energii elektrycznej, ogrzewania i bieżącej wody; mając

na uwadze, że szkody środowiskowe wyrządzone przez Rosję w ciągu minionych czterech lat mają również druzgocący wpływ na ukraińskie zasoby naturalne i kluczowe ekosystemy oraz na zdrowie, źródła utrzymania i bezpieczeństwo Ukraińców;

E. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej inwazji ponad 4 miliony Ukraińców mieszkają obecnie w państwach członkowskich UE w ramach mechanizmu tymczasowej ochrony i korzystają z prawa do pobytu oraz dostępu do rynku pracy, mieszkań, opieki medycznej, pomocy społecznej i edukacji dla dzieci;

F. mając na uwadze, że Ukraina, broniąc się przed Rosją, w znacznym stopniu przyczynia się do bezpieczeństwa Unii Europejskiej; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są największym dostawcą pomocy finansowej, gospodarczej, wojskowej i humanitarnej dla Ukrainy od początku pełnoskalowej inwazji; mając na uwadze, że od początku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie UE i jej państwa członkowskie przekazały Ukrainie pomoc wojskową o wartości około 75 mld EUR; mając na uwadze, że wsparcie dla Ukrainy powinno również przyczyniać się do wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego (EDTIB) oraz strategicznej autonomii Unii, ale nie powinno prowadzić do zwiększonej zależności od podmiotów zewnętrznych;

G. mając na uwadze, że od początku trwającej bezprawnej okupacji części terytorium Ukrainy w lutym 2014 r. Federacja Rosyjska dopuszcza się trwałych i szeroko zakrojonych naruszeń praw człowieka i podstawowych wolności na tymczasowo okupowanych terytoriach;

H. mając na uwadze, że organy ukraińskie i międzynarodowe udokumentowały setki egzekucji dokonanych przez siły rosyjskie na ukraińskich jeńcach wojennych; mając na uwadze, że takie egzekucje to poważne naruszenie prawa międzynarodowego i praw człowieka jednoznacznie uznawane za zbrodnię wojenną na mocy konwencji genewskich i Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

I. mając na uwadze, że co najmniej 20 tys. – a być może nawet 35 tys. – ukraińskich dzieci przymusowo deportowano do Rosji i Białorusi lub zatrzymano na tymczasowo okupowanych terytoriach ukraińskich;

J. mając na uwadze, że w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą utworzono w Hadze Międzynarodowe Centrum Ścigania Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie oraz rejestr szkód wobec Ukrainy, a ponadto trwa proces powoływania Specjalnego Trybunału do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że Komisja przyjęła wniosek inicjujący proces przystąpienia Unii Europejskiej jako członka założyciela Specjalnego Trybunału; mając na uwadze, że

Międzynarodowy Trybunał Karny postawił Władimira Putina oraz Mariję Lwową-Biełową w stan oskarżenia za zbrodnie wojenne; mając na uwadze, że przy okazji 135. sesji Komitetu Ministrów Rady Europy w Kiszyniowie (Mołdawia) 14 maja 2026 r. została zainaugurowana Międzynarodowa Komisja ds. Roszczeń dla Ukrainy; mając na uwadze, że Komisja ds. Roszczeń wzmocni zdolności w zakresie zapewnienia rozliczalności za zbrodnie międzynarodowe popełnione w Ukrainie i przeciwko niej oraz w zakresie egzekwowania prawa Ukrainy do pełnego odszkodowania za szkody wynikające z bezprawnych działań Rosji;

K. mając na uwadze, że Ukraina wykazuje wyjątkową niezłomność i determinację na drodze do członkostwa w UE, a wybór ten odzwierciedla trwałą wolę narodu ukraińskiego, pomimo nieprzerwanej rosyjskiej wojny napastniczej, która spowodowała śmierć tysięcy osób, głęboką traumę wśród osób pozostałych przy życiu, rodzin ofiar, weteranów i ich rodzin oraz społeczeństwa obywatelskiego, pozostawiła wiele miast i kluczową infrastrukturę cywilną w ruinie oraz doprowadziła do dalszej okupacji części jej terytorium przez siły rosyjskie;

L. mając na uwadze, że walka Ukrainy dotyczy nie tylko prawa do życia w wolności i swobodnego wyboru sojuszy, nie tylko jej suwerenności, pokoju, stabilności i bezpieczeństwa, lecz także zachowania istoty demokracji pod presją egzystencjalną; mając na uwadze, że odporność ukraińskiej demokracji będzie ostatecznie oceniana nie tylko na podstawie zdolności do przeciwstawiania się agresji zewnętrznej, lecz także gotowości do ochrony pluralizmu, inkluzywności, otwartości i różnorodności politycznej wewnątrz kraju;

M. mając na uwadze, że integracja Ukrainy z Europą stanowi strategiczną inwestycję w pokój, bezpieczeństwo, demokrację i dobrobyt na całym kontynencie; mając na uwadze, że niezachwiane wsparcie UE dla suwerenności, integralności terytorialnej i niepodległości Ukrainy nie zależy od tempa integracji tego kraju z UE;

N. mając na uwadze, że obecne kryteria kopenhaskie wymagają nie tylko formalnego dostosowania do prawa UE, ale także skutecznego wdrożenia i zagwarantowania praw podstawowych, demokracji i praworządności; mając na uwadze, że droga każdego państwa do integracji z UE musi być oceniana indywidualnie i że żadnego państwa nie należy wiązać z innym lub traktować jako części pakietu;

O. mając na uwadze, że Ukraina podtrzymuje zobowiązanie do dostosowania swoich przepisów do dorobku prawnego UE i że w dalszym ciągu podejmuje działania na rzecz wdrożenia reform pomimo trwającej wojny napastniczej wywołanej przez Rosję; mając

na uwadze, że w 2025 r. Ukraina zrealizowała 84 % układu o stowarzyszeniu UE–Ukraina[4];

P. mając na uwadze, że Komisja potwierdziła zakończenie przez Ukrainę dwustronnego procesu przeglądu wszystkich rozdziałów negocjacyjnych i gotowość do otwarcia wszystkich klastrów negocjacyjnych, począwszy od klastra dotyczącego kwestii podstawowych;

Q. mając na uwadze, że poczyniono postępy, ale konieczne są dalsze wysiłki m.in. na rzecz wzmocnienia praworządności w Ukrainie i zwalczania korupcji;

R. mając na uwadze, że zapewnienie przejrzystego i odpowiedzialnego wykorzystania międzynarodowego i unijnego wsparcia finansowego oraz przyszłych funduszy na odbudowę wymaga solidnych, niezależnych i sprawnie działających instytucji antykorupcyjnych, a także skutecznego nadzoru demokratycznego z udziałem społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych;

S. mając na uwadze, że międzynarodowi eksperci zasiadający w komisjach kwalifikacyjnych sędziów przyczynili się do budowania zaufania społeczeństwa do systemu sądownictwa przez wzmocnienie niezależności sądownictwa; mając na uwadze, że udział ekspertów międzynarodowych w wyborze Wyższej Komisji Kwalifikacyjnej Sędziów zakończył się 1 czerwca 2025 r.;

T. mając na uwadze, że ukraińskie instytucje demokratyczne wykazały umiejętność adaptacji, ponieważ nawet w warunkach trwającej rosyjskiej wojny napastniczej i stanu wojennego nadal działają w interesie obywateli oraz wdrażają reformy związane z przystąpieniem do UE; mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjmuje sygnały, że przygotowania do wyborów mogą rozpocząć się po zniesieniu stanu wojennego i gdy sytuacja bezpieczeństwa umożliwi przeprowadzenie wyborów zgodnie z normami międzynarodowymi: mając na uwadze, że Ukraina powinna nadal dążyć do ochrony demokracji oraz zapewnienia przejrzystości i równowagi sił;

U. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie pozostaje filarem odporności i demokracji w Ukrainie, chociaż przypadki wywierania presji na działaczy i związki zawodowe budzą obawy i wymagają interwencji rządu;

V. mając na uwadze, że integracja z UE cieszy się powszechnym poparciem ukraińskiego społeczeństwa i instytucji oraz pozostaje podstawową siłą napędową demokratycznego rozwoju Ukrainy; mając na uwadze, że członkostwo Ukrainy w UE wzmocni również

---

[4] Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2014/295/oj).

samą Unię, przyczyniając się do jej odporności geopolitycznej, zwiększając jej potencjał gospodarczy i wzmacniając zaangażowanie na rzecz wspólnych wartości demokracji, praworządności i wolności;

W. mając na uwadze, że według najnowszego badania Eurobarometr dotyczącego rozszerzenia 56 % obywateli UE popiera dalsze rozszerzenie Unii Europejskiej, a Ukraina jest kandydatem, którego przystąpienie – gdy tylko spełni ona wszystkie kryteria członkostwa – ankietowani popierali najczęściej;

X. mając na uwadze, że wspólne oświadczenie podpisane 11 grudnia 2025 r. przez komisarz Martę Kos i wicepremiera Ukrainy Tarasa Kaczkę (znane jako plan Kos-Kaczka) jest 10-punktowym planem priorytetowym reform, który ma zostać wdrożony do końca 2026 r.; mając na uwadze, że reformy te dotyczą wzmocnienia praworządności, procedur sądowych i niezależności ukraińskich instytucji antykorupcyjnych; mając na uwadze, że pełna i jednoznaczna realizacja tych kroków będzie ważnym i wymiernym dowodem zaangażowania Ukrainy; mając na uwadze, że odpowiednie ośrodki analityczne oceniają, iż do połowy 2026 r. zrealizowano około 15 % tego planu;

Y. mając na uwadze, że Rosja nadal prowadzi i intensyfikuje działania mające na celu uzasadnienie agresji przeciwko Ukrainie przez celowe fałszowanie historii i manipulowanie narracjami historycznymi, strategiczne wykorzystywanie narracji religijnych, kulturowych i wartościowych w celu zniekształcania debaty publicznej, zaprzeczania ukraińskiej tożsamości narodowej, państwowości i suwerenności oraz podważania ich, a także przeciwdziałania przystąpieniu Ukrainy do Unii Europejskiej; mając na uwadze, że działania te są zgodne z doktryną wojskową Rosji zatwierdzoną 25 grudnia 2014 r. oraz późniejszymi dokumentami strategicznymi, w tym strategią bezpieczeństwa narodowego Federacji Rosyjskiej zatwierdzoną przez prezydenta Władimira Putina 31 grudnia 2015 r., w których podkreśla się ochronę „tradycyjnych rosyjskich wartości duchowych i moralnych” przed postrzeganym wpływem Zachodu; mając na uwadze, że podejście to jeszcze bardziej wzmocniono w strategii bezpieczeństwa narodowego z 2021 r., w której wyniesiono ochronę „tradycyjnych wartości”, propagowanie koncepcji „rosyjskiego miru” oraz ochronę „rodaków za granicą” do rangi podstawowych priorytetów bezpieczeństwa narodowego, co dowodzi trwałego i systematycznego wykorzystywania narracji kulturowych, religijnych i cywilizacyjnych jako narzędzi wpływu geopolitycznego i uzasadniania agresji przeciwko Ukrainie;

Z. mając na uwadze, że według ukraińskiego Ministerstwa Polityki Społecznej ponad 3 mln Ukraińców uznaje się za osoby z co najmniej jednym rodzajem niepełnosprawności, a liczba ta ma wzrastać o 17 tys. miesięcznie, głównie z powodu trwającej wojny;

AA. mając na uwadze, że szkody środowiskowe wyrządzone przez Rosję mają katastrofalne skutki dla zasobów naturalnych Ukrainy, kluczowych ekosystemów oraz zdrowia, źródeł utrzymania i bezpieczeństwa ludzi; mając na uwadze, że ekologiczna odbudowa gospodarki polega na naprawie tych szkód i wprowadzeniu Ukrainy na nową ścieżkę zrównoważonego rozwoju środowiskowego i społecznego, zgodną z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska zawartymi w dorobku prawnym UE;

AB. mając na uwadze, że badanie z 2024 r. przeprowadzone przez Kijowski Międzynarodowy Instytut Socjologii potwierdziło, że stosunek społeczeństwa ukraińskiego do osób LGBTIQ+ pozostaje przeważnie neutralny lub pozytywny, a ponad 70 % badanych Ukraińców popiera równe prawa osób LGBTIQ+;

AC. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie jest źródłem niewyobrażalnego ludzkiego cierpienia, a skala strat w ludziach wymaga dążenia do wypracowania sprawiedliwego, zrównoważonego i trwałego pokoju;

AD. mając na uwadze, że nową ustawę o zamówieniach publicznych, która została przyjęta przez Radę Najwyższą Ukrainy 27 maja 2026 r. i weszła w życie 24 czerwca 2026 r., powszechnie uznaje się za prawdziwą reformę, dostosowaną do przepisów UE i ustanawiającą przejrzystość i zabezpieczenia antykorupcyjne względem dużych przetargów; mając na uwadze, że przyjęcie tych przepisów uwolniło 3,4 mld USD bezpośredniego wsparcia budżetowego dla Ukrainy z Banku Światowego;

AE. mając na uwadze, że 15 czerwca 2026 r. UE rozpoczęła negocjacje akcesyjne z Ukrainą i Mołdawią w sprawie klastra 1: kwestie podstawowe, w tym rozdziału 23: wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, rozdziału 24: sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, rozdziału 5: zamówienia publiczne, rozdziału 18: statystyki oraz rozdziału 32: kontrola finansowa; mając na uwadze, że w procesie akcesyjnym negocjacje w sprawie klastrów dotyczących kwestii podstawowych rozpoczynają się jako pierwsze i kończą jako ostatnie, a postępy w tym klastrze przesądzają o ogólnym tempie negocjacji;

AF. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich udostępniło dokumenty robocze dotyczące dynamiki przystąpienia Ukrainy do UE oraz możliwych wariantów wzmocnienia przyszłych traktatów o przystąpieniu do UE;

AG. mając na uwadze, że wspólna analiza przeprowadzona przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i ukraińskie Centrum ds. Zwalczania Dezinformacji pozwoliła zidentyfikować rosyjskie strategie i operacje obcych manipulacji informacjami i ingerencji mające na celu podważenie i osłabienie poparcia społecznego dla

procesu przystąpienia Ukrainy do UE zarówno w Ukrainie, jak i w UE;

I. Aktualna sytuacja w związku z rosyjską wojną napastniczą i sankcjami UE

1. z najwyższą stanowczością potępia trwającą nielegalną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie oraz ponownie wyraża swoją niezachwianą solidarność z narodem ukraińskim oraz poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową; ponownie podkreśla, że prowadzi politykę nieuznawania terytoriów Ukrainy bezprawnie i tymczasowo okupowanych przez Rosję, w tym Krymu;

2. żąda, aby Federacja Rosyjska natychmiast i bezwarunkowo zaprzestała działalności wojskowej w Ukrainie i przeciwko niej oraz wycofała wszystkie swoje siły i sprzęt wojskowy z całego terytorium Ukrainy w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową, w tym z jej morza terytorialnego; podkreśla, że dzielny naród ukraiński płaci najwyższą cenę za obronę Ukrainy, a tym samym także bezpieczeństwa Europy;

3. wyraża najgłębsze współczucie i pełną solidarność ze wszystkimi osobami dotkniętymi wojną napastniczą Federacji Rosyjskiej przeciwko Ukrainie, w tym z członkami sił zbrojnych, weteranami, rodzinami osób zabitych lub rannych, osobami wewnętrznie przesiedlonymi, uchodźcami oraz wszystkimi cywilami zmagającymi się z poważnymi skutkami humanitarnymi, zdrowotnymi, psychologicznymi, społecznymi i gospodarczymi tej wojny;

4. potępia szeroko zakrojone i systematyczne ataki Federacji Rosyjskiej na ukraińską ludność cywilną, w szczególności ataki na krytyczną infrastrukturę energetyczną i wodną, które stanowią rażące naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego;

5. głęboko ubolewa nad poważnymi naruszeniami wobec ukraińskich dzieci, w tym zabójstwami, niewłaściwym traktowaniem, przymusowymi transferami i deportacjami, a także nielegalnymi adopcjami, zmianą danych osobowych i ograniczaniem kontaktów z rodzinami; potępia ponadto ich przymusową rusyfikację oraz poddawanie szkoleniu wojskowo-patriotycznemu, propagandzie wojennej i militaryzacji; apeluje o natychmiastowy, bezpieczny i bezwarunkowy powrót porwanych dzieci i wzywa UE do uznania zdrowia psychicznego dzieci za specjalny element wsparcia na rzecz odbudowy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia wsparcia dla władz Ukrainy, a także organizacji międzynarodowych i pozarządowych, w dokumentowaniu tych zbrodni oraz identyfikowaniu, repatriacji, reintegracji, rehabilitacji i wspieraniu poszkodowanych dzieci; z zadowoleniem przyjmuje rosnące zaangażowanie w Międzynarodową Koalicję na rzecz Powrotu

Ukraińskich Dzieci, stanowiącą kluczową platformę skoordynowanych działań międzynarodowych na rzecz powrotu bezprawnie deportowanych i przymusowo przemieszczonych ukraińskich dzieci;

6. potępia drastyczne pogorszenie sytuacji w zakresie praw człowieka na obszarach pod rosyjską okupacją, w tym arbitralne zatrzymania i zaginięcia, tortury, przymusową paszportyzację i mobilizację obywateli Ukrainy na tymczasowo okupowanych terytoriach, egzekucje jeńców wojennych oraz nielegalne deportacje; zdecydowanie potwierdza niezbywalne prawo wszystkich Ukraińców przymusowo wysiedlonych w wyniku rosyjskiej agresji do bezpiecznego, dobrowolnego i bezwarunkowego powrotu do domów po pełnej deokupacji i przywróceniu integralności terytorialnej Ukrainy;

7. z całą stanowczością potępia bezprawne narzucanie przez Federację Rosyjską własnej administracji okupacyjnej na tymczasowo okupowanych terytoriach Ukrainy, a także systematyczne przywłaszczenie mienia publicznego i prywatnego, grabież i nielegalne wywożenie ukraińskich dóbr kultury i dziedzictwa kulturowego, niszczenie działalności gospodarczej oraz wykorzystywanie tych terytoriów do własnych celów politycznych i gospodarczych;

8. z całą stanowczością potępia werbowanie przez Federację Rosyjską cudzoziemców, w tym z państw trzecich, do udziału w wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie, często za pomocą praktyk wprowadzających w błąd i przez wykorzystywanie trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej tych osób; podkreśla, że takie praktyki stanowią handel ludźmi i poważne naruszenia praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, a także partnerów międzynarodowych, do przeciwdziałania tym praktykom, w tym przez sankcje, działania uświadamiające i wsparcie dla ofiar, oraz apeluje do państw trzecich o zapobieganie takiemu werbowaniu;

9. potępia nieludzkie traktowanie ukraińskich jeńców wojennych przez Federację Rosyjską, w tym tortury i egzekucje, z naruszeniem międzynarodowego prawa humanitarnego, i apeluje o ich bezzwłoczne i bezwarunkowe zwolnienie; wzywa UE, jej państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do zintensyfikowania wysiłków, w tym środków dyplomatycznych i prawnych, aby zapewnić przestrzeganie prawa międzynarodowego i ułatwić dalszą wymianę jeńców; wzywa Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża do pełnego wykonania mandatu wynikającego z międzynarodowego prawa humanitarnego przez zapewnienie niezakłóconego i regularnego dostępu do wszystkich miejsc, w których przetrzymuje się ukraińskich jeńców wojennych i cywilów, w tym zatrzymanych; zwraca uwagę, że Ukraina nadal wywiązuje się ze

swoich zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego w zakresie traktowania jeńców wojennych;

10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do znacznego zwiększenia pomocy związanej ze zdrowiem oraz do zapewnienia, aby potrzeby rehabilitacyjne znalazły pełne odzwierciedlenie w unijnych ramach wsparcia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do utrzymania i rozszerzenia, w razie potrzeby, wsparcia dla ukraińskich uchodźców przebywających obecnie w państwach członkowskich, a także dla osób wewnętrznie przesiedlonych w Ukrainie;

11. wzywa UE i państwa członkowskie do przeciwdziałania rosyjskiej dezinformacji dotyczącej rosyjskiej wojny napastniczej i procesu przystąpienia Ukrainy do UE przez pełne ograniczenie działalności związanej z rosyjskimi organizacjami medialnymi kontrolowanymi przez państwo i ich współpracownikami w państwach członkowskich UE, rozszerzenie odpowiednich wykazów sankcji indywidualnych, pociągnięcie do odpowiedzialności prawnej osób współodpowiedzialnych za państwową propagandę, wzmacnianie kompetencji cyfrowych, promowanie informacji opartych na faktach, ze szczególnym uwzględnieniem państw, w które wymierzona jest rosyjska propaganda poza Europą, oraz egzekwowanie odpowiedzialności platform mediów społecznościowych za rozpowszechnianie szkodliwych treści przez ścisłe egzekwowanie aktu o usługach cyfrowych[5];

12. zdecydowanie podkreśla niezbywalne prawo Ukrainy do samoobrony, zgodnie z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych, w tym prawo Ukrainy, prowadzącej walkę obronną, do atakowania uzasadnionych celów na terytorium agresora – Rosji; z głębokim niepokojem odnotowuje zmniejszenie amerykańskiej pomocy wojskowej o 99 % w 2025 r.; w związku z tym pochwala inicjatywę NATO dotyczącą listy priorytetowych wymagań dla Ukrainy, a także misję NATO dotyczącą wsparcia bezpieczeństwa i szkoleń dla Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje wiodącą rolę UE i jej państw członkowskich pod względem dostarczania wsparcia finansowego i wojskowego dla Ukrainy, w tym przez inicjatywy szkoleniowe unijnej misji Unii Europejskiej w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy oraz przez finansowanie i zapewnianie wsparcia wojskowego takiego jak systemy obrony powietrznej i zdolności do głębokich uderzeń; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia pomocy na rzecz utrzymania prawa Ukrainy do samoobrony; zaznacza, że wystarczająca i przewidywalna pomoc wojskowa, w tym dostęp do finansowania produkcji uzbrojenia, wsparcie takiej produkcji poza Ukrainą oraz

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

współpraca między EDTIB a ukraińskim przemysłem obronnym, ma kluczowe znaczenie dla skutecznego oporu Ukrainy wobec rosyjskiej agresji, zwłaszcza w świetle drastycznego ograniczenia pomocy wojskowej ze strony USA;

13. zauważa, że tempo rosyjskich zdobyczy terytorialnych w Ukrainie zwolniło w 2026 r., a Ukraina odzyskała terytorium w kwietniu 2026 r., podczas gdy Rosja poniosła szczególnie wysokie straty; jest przekonany, że Ukraina może i musi zwyciężyć, a wynik konfliktu nie jest przesądzony; uważa zatem, że utrzymanie i zwiększenie wsparcia wojskowego UE może mieć decydujący wpływ na sytuację na polu walki; wzywa państwa członkowskie do działania z większą determinacją i pilnością, w tym przez znaczące zwiększenie i przyspieszenie dostaw oraz finansowania broni i amunicji dla Ukrainy;

14. w szczególności apeluje do Niemiec o przekazanie Ukrainie pocisków dalekiego zasięgu Taurus i wzywa inne państwa członkowskie do pilnego dostarczenia Ukrainie dodatkowych zdolności obrony powietrznej, w tym systemów Patriot, a także pocisków do systemów Patriot, SAMP/T, NASAMS, IRIS-T i HAWK;

15. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe wysiłki dyplomatyczne na rzecz zakończenia wojny i pochwala konstruktywne podejście Ukrainy; podkreśla jednak, że negocjacje pokojowe musi poprzedzić trwałe zawieszenie broni; podkreśla, że pokój musi być sprawiedliwy i trwały oraz zawarty w pełnym poszanowaniu suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy; podkreśla, że porozumienie pokojowe nie powinno szkodzić strategicznym interesom Ukrainy i Europy ani ograniczać zdolności Ukrainy do obrony i wyboru sojuszy politycznych i sojuszy na rzecz bezpieczeństwa, bez oglądania się na rosyjskie weto; podkreśla, że podstawą porozumienia muszą być pełne poszanowanie zasad prawa międzynarodowego, odpowiedzialność za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnię agresji oraz reparacje Rosji za rozległe szkody wyrządzone w Ukrainie; podkreśla, że porozumienie powinno obejmować zobowiązanie Rosji do natychmiastowego zaprzestania wojny hybrydowej przeciwko UE i jej partnerom, w tym Ukrainie, a także powrót wszystkich porwanych ukraińskich dzieci i uwięzionych ukraińskich cywilów oraz pełną wymianę jeńców wojennych, w tym szczątków poległych żołnierzy; podkreśla, że w porozumieniu należy wskazać solidne i wiarygodne gwarancje bezpieczeństwa dla Ukrainy, wzorowane na art. 5 traktatu waszyngtońskiego i art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, niezwłocznie po formalnym zakończeniu stanu wojny; przyznaje, że Ukraina postrzega przystąpienie do UE jako istotny element gwarancji bezpieczeństwa, zwłaszcza w świetle art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej;

16. powtarza, że tylko Ukraina może określić warunki porozumienia pokojowego akceptowalne dla jej narodu; nalega, aby decyzje w

sprawie Ukrainy nie zapadały bez Ukrainy, a decyzje dotyczące Europy – bez Europy; przypomina, że zasięg porozumienia kończącego rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie będzie wykraczał poza Ukrainę i Rosję i miał daleko idące konsekwencje dla całego europejskiego porządku bezpieczeństwa; podkreśla, że takie porozumienie można osiągnąć jedynie przy udziale UE i jej państw członkowskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia możliwości mianowania europejskiego negocjatora wysokiego szczebla o ściśle określonym mandacie i do pełnego upoważnienia go do reprezentowania UE i jej państw członkowskich w rozmowach dyplomatycznych; wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Radę do opracowania, w koordynacji z Ukrainą i w porozumieniu z państwami członkowskimi, dokumentu zawierającego scenariusz strategiczny dotyczący powojennej architektury bezpieczeństwa i współpracy na kontynencie europejskim, odzwierciedlającego wnioski wyciągnięte z przeszłości i zawierającego potencjalne parametry przyszłych stosunków z Rosją po zakończeniu wojny, w tym kwestie bezpieczeństwa, energii, granic, rozliczalności i reparacji;

17. głęboko ubolewa, że dotychczas Rosja nie wykazała gotowości do trwałego pokoju i wykorzystuje kontakty dyplomatyczne ze Stanami Zjednoczonymi wyłącznie jako element kampanii wojny psychologicznej mającej osłabić międzynarodowe wsparcie dla Ukrainy; w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę zwiększenia presji na Rosję, potępia decyzję Stanów Zjednoczonych o częściowym złagodzeniu sankcji wobec Rosji oraz krytykuje Stany Zjednoczone za uzależnianie amerykańskich gwarancji bezpieczeństwa dla Ukrainy od wycofania się tego kraju z Donbasu; przypomina, że bezpośrednie angażowanie się w kontakty z Rosją bez wywierania realnej presji, publiczne rezygnowanie z głównych środków nacisku, ograniczanie wsparcia wojskowego, odmowa nałożenia dodatkowych sankcji i znoszenie tych już obowiązujących, szantażowanie Ukrainy przez żądanie preferencyjnego dostępu dla przedsiębiorstw amerykańskich do odbudowy i zasobów naturalnych oraz próby zmuszenia Ukrainy do ustępstw terytorialnych i zrzeczenia się jej uzasadnionego prawa do samoobrony są elementami działań dyplomatycznych skazanych na niepowodzenie;

18. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie przywódców grupy G-7 w sprawie Ukrainy z czerwca 2026 r., w tym zobowiązanie do a) wsparcia nowej dynamiki działań na polu walki i jej przyspieszenia, w tym poprzez rozważenie objęcia Ukrainy korzyściami wynikającymi z licencji, aby umożliwić jej zwiększenie produkcji wojskowej, oraz b) zwiększenie presji na rosyjską gospodarkę wojenną; wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zadbania o realizację tego zobowiązania w praktyce;

19. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie oraz ich partnerzy i sojusznicy muszą działać na rzecz ustanowienia silnych i prawnie

wiążących gwarancji bezpieczeństwa dla Ukrainy, aby powstrzymać dalszą rosyjską agresję, wzmocnionych wiążącymi mechanizmami monitorowania przestrzegania zobowiązań, systematycznej koordynacji pomocy oraz zagwarantowania trwałego, długoterminowego wsparcia dla suwerenności, integralności terytorialnej i odbudowy Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje wnioski z posiedzenia „koalicji chętnych” w Paryżu 6 stycznia 2026 r.; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje propozycję utworzenia wielonarodowych sił wsparcia dla Ukrainy i zachęca wszystkie państwa członkowskie UE do dokładnego przeanalizowania, w jaki sposób mogą najlepiej wspierać takie siły; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie sfinalizowania politycznie i prawnie wiążących zobowiązań do przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa w przypadku przyszłego ataku zbrojnego ze strony Rosji oraz jasne ramy wsparcia dla Ukrainy; ponawia apele o utworzenie koalicji chętnych państw członkowskich UE w celu przeanalizowania, w jaki sposób ustanowić defensywną, zarządzaną przez Europę, zintegrowaną strefę ochrony powietrznej z wykorzystaniem patroli bojowych nad niespornymi obszarami Ukrainy, co pomogłoby chronić ukraińską ludność cywilną przed masowymi atakami na infrastrukturę cywilną, a także stanowiłaby proaktywną obronę przed rosyjskimi wtargnięciami w przestrzeń powietrzną UE oraz zmianę układu sił, aby zmusić Rosję do podjęcia negocjacji;

20. w związku z potrzebą wywarcia większej presji na Rosję apeluje o bardziej restrykcyjne, kompleksowe i strukturalne sankcje wobec Rosji i jej sojuszników, aby pozbawić ją zasobów niezbędnych do finansowania machiny wojennej i dalszej agresji przeciwko Ukrainie, w tym ukierunkowane indywidualne sankcje w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka (unijna ustawa Magnickiego) wobec osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka; wzywa do lepszego dostosowania wykazów sankcji do wykazów partnerów o zbieżnych poglądach; zdecydowanie apeluje o zwiększenie zdolności administracyjnych i zasobów finansowych w celu poprawy opracowywania, wdrażania i egzekwowania sankcji UE; domaga się utrzymania sankcji do czasu wynegocjowania i trwałego wdrożenia porozumienia pokojowego; wzywa Radę i państwa członkowskie do podejmowania systematycznych działań w celu rozwiązania problemu obchodzenia sankcji; podkreśla, że sankcje mają wyraźny wpływ na rosyjską gospodarkę, przypomina jednak, że system sankcji musi mieć szerszy zasięg, a jego wdrażanie musi być bardziej rygorystyczne, jeśli ma przynieść oczekiwany efekt w postaci ograniczenia funduszy Rosji na prowadzenie wojny napastniczej; apeluje zatem o wzmocnienie i rozszerzenie sankcji wymierzonych w podstawowe źródła dochodów Rosji, w tym między innymi sektory energii, surowców, finansów i transportu; wzywa UE i jej państwa członkowskie do skoordynowanej współpracy w celu wprowadzenia zakazu wymiany handlowej i działalności gospodarczej z Rosją i Białorusią, ze szczególnym uwzględnieniem dóbr i technologii o potencjalnym podwójnym zastosowaniu, a także

tranzytu towarów do i z UE przez terytoria tych państw; apeluje o całkowity zakaz rosyjskich wyrobów stalowych i wywozu tlenku glinu do Rosji;

21. wzywa do wzmożenia wysiłków na rzecz likwidacji operacji rosyjskiej floty cieni, które stanowią znaczne i rosnące zagrożenie dla bezpieczeństwa morskiego, zwłaszcza na strategicznie ważnym Morzu Bałtyckim; wzywa w związku z tym do ściślejszej współpracy między organami państw członkowskich położonych nad Morzem Bałtyckim, aby zapewnić skuteczne zaprzestanie działalności floty cieni; wzywa państwa członkowskie do ścisłego przestrzegania przepisów UE i wstrzymania importu rosyjskiego skroplonego gazu ziemnego i gazu ziemnego, ponieważ dochody z niego stale wspierają rosyjską machinę wojenną i podważają skuteczność sankcji UE oraz wsparcia UE dla Ukrainy;

22. ubolewa nad drastycznymi decyzjami podjętymi przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski i Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski dotyczącymi wolności wypowiedzi ukraińskich sportowców podczas zimowych igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich w Mediolanie i Cortinie w 2026 r., a także nad decyzją World Aquatics o zniesieniu sankcji wobec sportowców rosyjskich i białoruskich oraz nad decyzją Biennale w Wenecji o ponownym dopuszczeniu do udziału artystów rosyjskich; podkreśla, że reżimy rosyjski i białoruski aktywnie wykorzystują sport i kulturę do celów propagandy państwowej i do zmiany narracji wokół sprawców rażącego łamania praw człowieka i zbrodni wojennych; wyraża solidarność z dyskryminowanymi sportowcami ukraińskimi oraz wzywa UE i jej państwa członkowskie do zagwarantowania pełnego stosowania i egzekwowania europejskiego prawa konkurencji; apeluje, aby uniemożliwiono wydawanie wiz UE rosyjskim sportowcom i artystom, którzy nie dystansują się od rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie;

II. Długoterminowe wsparcie finansowe dla Ukrainy i reparacje wojenne

23. pochwala zapowiedź Komisji ze stycznia 2026 r., że zapewni 90 mld EUR na kluczowe wsparcie potrzeb budżetowych i wojskowych Ukrainy w dwuletnim okresie 2026–2027, i z zadowoleniem przyjmuje niezbędną elastyczność przewidzianą w pakiecie w ramach systemu odstępstw określonego w art. 13 ust. 5 proponowanego rozporządzenia ustanawiającego pożyczkę na potrzeby wsparcia Ukrainy na lata 2026 i 2027[6]; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada przełamała impas uniemożliwiający

---

6 Wniosek Komisji z dnia 14 stycznia 2026 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy na lata 2026 i 2027 (COM(2026)0020).

uruchomienie pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy oraz odblokowanie Funduszu Pomocy Ukrainie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju; wzywa rządy Węgier, Słowacji i Czech do ponownego rozważenia klauzuli opt-out i do udziału w gwarancjach dotyczących tej pożyczki; z zadowoleniem przyjmuje wypłatę Ukrainie w dniu 25 czerwca 2026 r. pierwszej transzy w wysokości 3,2 mld EUR w ramach pożyczki na potrzeby wsparcia Ukrainy;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia bardziej kompleksowego, długoterminowego i strategicznego podejścia do wspierania Ukrainy, wykraczającego poza doraźne środki pomocy; podkreśla potrzebę ustrukturyzowanej i wielowymiarowej strategii UE łączącej trwałe wsparcie wojskowe, gospodarcze i przemysłowe; apeluje w związku z tym o znaczne zwiększenie europejskich zdolności produkcji obronnej oraz ustanowienie skoordynowanych, paneuropejskich mechanizmów zamówień, aby zagwarantować Ukrainie terminowe i wystarczające dostawy amunicji i sprzętu;

25. ponownie wyraża głębokie przekonanie, że Rosja musi zapłacić za ogromne szkody wyrządzone w Ukrainie; podkreśla, że potrzebne są przewidywalne wieloletnie ramy finansowe dla Ukrainy, które pomogą jej pokrywać koszty odbudowy i obrony podczas rosyjskiej agresji bez corocznej niepewności; ubolewa, że Komisja i Rada nie osiągnęły porozumienia w sprawie wniosku Komisji dotyczącego pożyczki reparacyjnej[7] z wykorzystaniem sald gotówkowych związanych z rosyjskimi aktywami państwowymi, i z zadowoleniem przyjmuje apele Rady do Komisji o dalszą pracę nad technicznymi i prawnymi aspektami instrumentów ustanawiających pożyczkę reparacyjną w oparciu o salda gotówkowe związane z immobilizowanymi aktywami Rosji w celu pokrycia kosztów obrony, rekonstrukcji i reparacji Ukrainy; ponownie potwierdza potrzebę przeniesienia tych immobilizowanych aktywów do odrębnego instrumentu specjalnego przeznaczenia;

26. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie dotyczące Konwencji w sprawie ustanowienia Międzynarodowej Komisji ds. Roszczeń i wzywa do jego szybkiej ratyfikacji; wyraża uznanie dla wniosku Komisji dotyczącego rozpoczęcia procesu przystąpienia UE jako członka założyciela Specjalnego Trybunału do spraw Zbrodni Agresji przeciwko Ukrainie, uznanego za krok w kierunku zapewnienia odpowiedzialności za zbrodnię agresji i wsparcia międzynarodowych działań na rzecz sprawiedliwości; apeluje o

---

[7] Wniosek Komisji z dnia 3 grudnia 2025 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego pożyczkę reparacyjną dla Ukrainy i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/792 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (COM(2025)3502).

intensyfikację wsparcia UE dla gromadzenia i zabezpieczania dowodów rosyjskich zbrodni wojennych w Ukrainie, w tym przez znaczne zwiększenie pomocy finansowej, technicznej i kryminalistycznej dla prokuratorów i organów śledczych zajmujących się tymi zbrodniami;

III. Zaangażowanie na rzecz przystąpienia do UE i negocjacje akcesyjne

27. z dużym zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie Ukrainy w spełnianie wymogów członkostwa w UE oraz jej umiejętność do czynienia postępów na drodze do przystąpienia do UE; podkreśla, że osiągnięcia Ukrainy należy zawsze rozpatrywać w kontekście trwającej rosyjskiej wojny napastniczej i jej negatywnego wpływu na procesy demokratyczne i administrację publiczną w Ukrainie;

28. potwierdza, że chociaż proces rozszerzenia UE musi pozostać obiektywny, a także ściśle oparty na osiągnięciach oraz na kryteriach kopenhaskich i warunkach ram rozszerzenia, rozszerzenie stanowi wzajemnie korzystną inwestycję geostrategiczną w pokój, stabilność i bezpieczeństwo na kontynencie europejskim, a także obowiązek moralny; podkreśla w związku z tym, że przyszłość Ukrainy wiąże się z UE, i uznaje integrację europejską Ukrainy za strategiczny priorytet Unii;

29. pochwala przyjęcie krajowego programu dostosowania ustawodawstwa ukraińskiego do prawa Unii Europejskiej, jako kluczowy instrument uporządkowanego i przejrzystego planowania procesu dostosowania legislacyjnego, w tym ambitnego harmonogramu zakończenia wszystkich niezbędnych działań w celu spełnienia kryteriów do końca 2027 r.;

30. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie procesu przeglądu wszystkich klastrów i odnotowuje fakt, że zgodnie z oceną przygotowaną przez Komisję i Radę Ukrainy poczyniła istotne postępy w kierunku otwarcia klastrów negocjacyjnych; wyraża uznanie dla Rady Europejskiej, która w marcu 2026 r. zaapelowała do Rady, aby ta niezwłocznie otworzyła wszystkie klastry negocjacyjne, i wzywa Radę, aby natychmiast podjęła działania w celu realizacji tej decyzji, zaczynając od klastra dotyczącego kwestii podstawowych; jednocześnie z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji i cypryjskiej prezydencji w Radzie o kontynuowaniu negocjacji na szczeblu technicznym w oczekiwaniu na otwarcie negocjacji w przyszłości;

31. zdecydowanie wzywa wszystkie państwa członkowskie, a w szczególności nowy rząd Węgier, aby przestały wetować otwieranie klastrów negocjacyjnych oraz wykorzystywać perspektywę członkostwa Ukrainy w UE w polityce wewnętrznej i kampaniach politycznych; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie pierwszego,

obejmującego kwestie podstawowe, klastra rozdziałów negocjacyjnych w ramach negocjacji akcesyjnych oraz oczekuje, że wkrótce otwarte zostaną kolejne klastry:

32. jest świadomy, że potencjalne przystąpienie Ukrainy do Unii będzie miało znaczący wpływ na budżet; podkreśla jednak, że zgodnie z oczekiwaniami większość kosztów odbudowy zostanie pokryta ze środków innych niż budżet UE, co będzie wymagało – oprócz ogromnych wysiłków wewnętrznych – wsparcia ze strony międzynarodowych instytucji finansowych, inwestycji prywatnych i krajów partnerskich; podkreśla, że należy utrzymać i dalej wzmacniać poparcie publiczne dla procesu rozszerzenia i przystąpienia Ukrainy w państwach członkowskich i w Ukrainie, co wymaga dostosowanej i opartej na faktach komunikacji na poziomie unijnym i krajowym, w tym na temat sposobów odnoszenia się do uzasadnionych obaw dotyczących wpływu na niektóre sektory gospodarki i strategie polityczne UE, takie jak wspólna polityka rolna;

33. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do wykazania się maksymalnie innowacyjnym podejściem, aby dyskusje wokół członkostwa Ukrainy w UE nie stały się czynnikiem negatywnie wpływającym na rozmowy pokojowe, na inne kraje objęte procesem akcesyjnym ani na politykę wewnętrzną Ukrainy; wzywa państwa członkowskie, aby aktywnie i konstruktywnie zaangażowały się w omawianie propozycji mających na celu przyspieszenie integracji Ukrainy z UE, przy jednoczesnym uwzględnieniu strategicznych interesów UE, biorąc pod uwagę dynamikę w krajach przystępujących, w tym podejmowane przez Rosję próby osłabienia poparcia społecznego dla rozszerzenia UE i przystąpienia do UE, oraz promując przyszłe bezpieczeństwo Ukrainy i kontynentu europejskiego; ponawia apel o zwiększenie zdolności UE do działania dzięki uproszczeniu procesów decyzyjnych, np. wprowadzeniu głosowania większością kwalifikowaną na etapach pośrednich procesu rozszerzenia przy podejmowaniu decyzji o otwieraniu i zamykaniu poszczególnych klastrów i rozdziałów negocjacyjnych, w pełnej zgodności z traktatami;

34. przypomina swoje uprzednio przyjęte stanowisko w sprawie Rzezi Wołyńskiej, ubolewa nad niedawną niepotrzebną i niesprowokowaną eskalacją spowodowaną przez prezydenta Wołodymyra Zełenskiego polegającą na nadaniu elitarnej jednostce Sił Zbrojnych Ukrainy imienia „Bohaterów UPA” (Ukraińskiej Powstańczej Armii); ubolewa, że zwłaszcza w świetle niezachwianego wsparcia Polski dla Ukrainy w walce z rosyjską agresją zaniedbano fakt, że kwestia ta jest delikatna i bolesna dla polskiego społeczeństwa w kontekście szacowanej na wiele dziesiątków tysięcy liczby ofiar UPA i ich rodzin; uważa, że decyzja ta szkodzi stosunkom dobrosąsiedzkim oraz wcześniejszym wysiłkom na rzecz rozwiązania nierozstrzygniętych i bolesnych aspektów dwustronnych stosunkach historycznych w

duchu prawdziwego i szczerego pojednania, a także nie jest zgodna z wartościami europejskimi; wzywa do deeskalacji i wznowienia wysiłków w dobrej wierze na rzecz pojednania;

35. uważa, że oparta na współpracy i przyszłościowa polityka Ukrainy wobec krajów sąsiadujących, w tym rozstrzyganie dwustronnych sporów i dialog historyczny, przyczynia się do postępów w procesie akcesyjnym, i podkreśla, że procesu akcesyjnego nie należy nadużywać, by utrudniać oparty na osiągnięciach postęp na drodze do integracji europejskiej czy stawiać nad szerszymi interesami strategicznymi Unii kwestie, które należy raczej rozpatrywać w drodze otwartego dialogu i prawdziwej współpracy;

IV. Demokracja i instytucje demokratyczne

36. docenia nadzwyczajne wysiłki Ukrainy na rzecz wzmocnienia instytucji demokratycznych w czasie wojny; wyraża jednak obawy z powodu niedawnego pogorszenia relacji między władzą ustawodawczą a wykonawczą; zdecydowanie wzywa wszystkie zainteresowane strony do przywrócenia produktywnych stosunków między rządem a Radą Najwyższą Ukrainy, wszystkie podmioty polityczne w Ukrainie – w szczególności te obecnie sprawujące władzę – do wspierania jedności politycznej oraz spójnego i pluralistycznego kształtowania polityki, a ukraińskie siły polityczne – do zachowania jedności co do obrony kraju i jego drogi do integracji z UE; wzywa władze Ukrainy do przestrzegania zasady podziału władzy, pluralizmu wielopartyjnego i włączenia społecznego, aby zagwarantować należyte poszanowanie kompetencji i praw władz lokalnych i lokalnych organów samorządowych, poszanowanie praworządności i podstawowych wolności, w tym pluralizmu mediów, zgodnie z demokratycznymi zasadami i wartościami, których obywatele i obywatelki Ukrainy tak zdecydowanie i odważnie bronią; wzywa instytucje UE do pogłębienia współpracy z Radą Najwyższą Ukrainy;

37. przypomina kluczowe znaczenie wewnętrznej jedności politycznej jako podstawowego filaru długoterminowej odporności Ukrainy w obliczu trwającej agresji ze strony Federacji Rosyjskiej; przypomina ponadto, że należy utrzymać pluralizm parlamentarny jako podstawę rządów demokratycznych; podkreśla potrzebę konstruktywnej i realnej współpracy wszystkich sił politycznych reprezentowanych w Radzie Najwyższej Ukrainy z myślą o wzmocnieniu odporności politycznej, wojskowej, gospodarczej i społecznej oraz wdrażaniu kryteriów przystąpienia do UE;

38. ponownie podkreśla kluczową rolę Rady Najwyższej Ukrainy w szybkim przyjęciu reform; podkreśla znaczenie poszanowania i wzmocnienia instytucjonalnej roli Rady Najwyższej Ukrainy oraz popiera trwające działania reformatorskie mające na celu wzmocnienie jej zdolności legislacyjnych, nadzoru nad władzą

wykonawczą oraz odpowiedzialności wobec społeczeństwa; wyraża zaniepokojenie w związku z opóźnieniami w przyjmowaniu tych przepisów i wzywa Radę Najwyższą Ukrainy oraz jej członków do ustanowienia trybu przyspieszonego w celu ich szybkiego przyjęcia, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu kontroli parlamentarnej nad projektami aktów prawnych;

39. wzywa rząd Ukrainy i opozycję do aktywnego poszukiwania sposobów i praktycznych rozwiązań, w tym przez analizowanie nowych podejść do szerokiej współpracy politycznej, aby wspólnie działać na rzecz realizacji reform europejskich na drodze Ukrainy do członkostwa w UE; przypomina o swoich obawach dotyczących ograniczeń w podróżach zagranicznych członków Rady Najwyższej Ukrainy i ponawia zalecenie dotyczące zniesienia ograniczeń w podróżach zagranicznych posłów do parlamentu związanych z mandatem i polityką; zaleca wzmocnienie zdolności ustawodawczej Rady Najwyższej Ukrainy w celu stanowienia prawa wyższej jakości i zwalczania zjawiska „spamu legislacyjnego”, polegającego na wprowadzaniu wielu równoległych projektów ustaw o niskiej jakości dotyczących tego samego tematu;

40. z zadowoleniem przyjmuje dalszy udział Ukrainy w Partnerstwie Wschodnim oraz w Zgromadzeniu Parlamentarnym Euronest; z zadowoleniem przyjmuje udział członków opozycji Rady Najwyższej Ukrainy w jego posiedzeniach;

41. podkreśla znaczenie pielęgnowania konstruktywnej kultury politycznej i wspierania opartej na zaufaniu współpracy między partiami politycznymi w Ukrainie; odnotowuje aktywny udział ukraińskich parlamentarzystów w dialogu im. Jeana Monneta na rzecz pokoju i demokracji z Radą Najwyższą Ukrainy oraz fakt, że w tym roku mija 10 lat od jego zainicjowania w październiku 2016 r.; wyraża uznanie dla tej formuły jako trwałego i konstruktywnego instrumentu dialogu międzypartyjnego, który pomógł przywódcom oraz wszystkim frakcjom i grupom parlamentarnym w Radzie Najwyższej wypracować konsensus w sprawie reform instytucjonalnych; zachęca Radę Najwyższą Ukrainy do zorganizowania kolejnej rundy w celu skonsolidowania reform wymaganych w procesie akcesyjnym Ukrainy;

42. pochwala nadzwyczajne wysiłki podjęte przez Ukrainę podczas przygotowań do demokratycznych wyborów, które mają się odbyć po zniesieniu stanu wojennego, oraz nalega, aby zapewniono wystarczającą ilość czasu na spełnienie norm i warunków niezbędnych do przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów; przypomina, że zgodnie z powszechnie uznanymi zasadami demokratycznymi i konstytucją Ukrainy wybory nie mogą odbywać się w czasie wojny ani w stanie wojennym oraz że wymagają one ogólnej bezpiecznej sytuacji i odpowiedniego czasu na przygotowanie się i dostęp do informacji, aby spełnić normy międzynarodowe; w

związku z tym uważa, że presja wywierana przez administrację USA na Ukrainę w celu przeprowadzenia wyborów w czasie trwania rosyjskiej wojny napastniczej i stanu wojennego jest niewłaściwa i nie sprzyja celowi legitymacji demokratycznej;

43. uznaje istotne działania grup roboczych utworzonych przez Radę Najwyższą Ukrainy w opracowywaniu ordynacji wyborczej na potrzeby pierwszych wyborów powojennych; wzywa UE i jej państwa członkowskie do udzielenia pomocy w reformie ukraińskiej ordynacji wyborczej, w tym przez usunięcie przeszkód uniemożliwiających osobom przymusowo przesiedlonym udział w wyborach parlamentarnych i prezydenckich, oraz do zapewnienia pomocy finansowej, w szczególności na organizację głosowania poza granicami Ukrainy; zaleca, aby Unia Europejska w pełni poparła i przygotowała długotrwałą międzynarodową misję obserwacji wyborów;

44. przypomina, że rosyjska wojna napastnicza toczy się również w sferze informacyjnej, i zdecydowanie potępia próby Rosji zmierzające do delegitymizacji instytucji ukraińskich; podkreśla, że rosyjska wojna kognitywna ma na celu osłabienie poparcia społecznego dla Ukrainy w europejskich demokracjach, między innymi przez wspieranie różnych partii politycznych; w związku z tym nalega, aby Ukraina otrzymała pomoc UE służącą przeciwdziałaniu zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje podczas wyborów powojennych, podobną do pomocy udzielonej Republice Mołdawii, oraz wzywa Ukrainę i UE do połączenia sił w tym celu;

45. pochwala przywrócenie transmisji parlamentarnych, co wzmocniło legitymację demokratyczną Ukrainy; dostrzega wyzwania związane z utrzymaniem pluralistycznych mediów w warunkach wojny; podkreśla, że ograniczenia wprowadzane w tak nadzwyczajnych okolicznościach nie mają charakteru trwałego i powinny być regularnie poddawane przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach i o ile jest to możliwe, dostosowywane do zmieniającej się sytuacji; podkreśla, że przedłużanie się wojny samo w sobie nie uzasadnia bezterminowego utrzymywania ograniczeń oraz że wraz ze wzmacnianiem odporności Ukrainy środki te powinny być stopniowo łagodzone, przy czym utrzymywane powinny być jedynie te, które są absolutnie niezbędne i proporcjonalne do względów bezpieczeństwa narodowego;

V. Praworządność i reformy sądownictwa

46. pochwala przyjęcie 10-punktowego priorytetowego planu reform (tzw. planu Kaczki-Kos) uzgodnionego między UE a Ukrainą w grudniu 2025 r. jako ważnego kroku w kierunku umocnienia praworządności, przyspieszenia reformy sądownictwa oraz zintensyfikowania działań antykorupcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje trwające prace nad wdrażaniem tego planu i zachęca

Ukrainę, by jak najszybciej osiągnęła konkretne rezultaty wykraczające poza dyskusje lub prace w grupach roboczych; podkreśla, że stopień wdrażania planu w połowie 2026 r., ustalony przez ukraińskie środowisko ośrodków analitycznych na około 15 %, należy uznać za niesatysfakcjonujący dla Ukrainy;

47. podkreśla znaczenie planowego i pełnego wdrożenia planu, m.in. w oparciu o jasno określone kamienie milowe, wymierne wskaźniki i skuteczne mechanizmy monitorowania; wyraża zaniepokojenie ograniczonymi postępami w niektórych obszarach priorytetowych i wzywa władze Ukrainy, by przyspieszyły wdrażanie na podstawie jasnych punktów odniesienia i trwałego zaangażowania politycznego, ponieważ terminowe, wiarygodne i skuteczne wdrożenie będzie miało zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia odporności demokratycznej Ukrainy i przyspieszenia procesu jej przystąpienia do UE;

48. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie sztandarowej inicjatywy Ukraine2EU, zapoczątkowanej przez UE, Litwę i Danię, do której następnie dołączyły Szwecja, Irlandia i Polska, i która zapewnia ukraińskim instytucjom państwowym ukierunkowane wsparcie podczas realizacji kolejnych etapów procesu akcesyjnego do UE i przygotowań do członkostwa; podkreśla znaczenie tego typu projektów pomocy technicznej i wzywa do ich ciągłego wspierania oraz do zaangażowania większej liczby państw członkowskich; ponadto pochwala wysiłki organizacji społeczeństwa obywatelskiego na rzecz monitorowania wdrażania tych działań i wspierania dalszego postępu reform;

49. z zadowoleniem przyjmuje postępy Ukrainy w reformie sądownictwa i walce z korupcją oraz uznaje, że postępy te są dokonywane pod nadzwyczajną presją wojenną; wzywa do trwałych i przyspieszonych postępów w tych kluczowych obszarach, ponieważ silna praworządność umożliwia przejrzystość i rozliczalność w procesach odbudowy i ożywienia gospodarczego oraz poprawia klimat inwestycyjny i zaufanie partnerów międzynarodowych; z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie planu działania na rzecz praworządności przyjętego w maju 2025 r. i podkreśla, że postępy te są bezpośrednio związane ze zwiększeniem zaufania publicznego do instytucji państwowych;

50. nadal wyraża obawy z powodu niepowołania sędziów do ukraińskiego trybunału konstytucyjnego po międzynarodowej weryfikacji; wzywa Radę Najwyższą Ukrainy do przyjęcia ustawy o trybunale konstytucyjnym zgodnej z opinią Komisji Weneckiej, zapewniającej przejrzystą procedurę wyboru z udziałem ekspertów międzynarodowych i większością dwóch trzecich głosów w parlamencie przy nominacjach; wzywa Ukrainę do korzystania z dostępnej międzynarodowej wiedzy fachowej i pomocy w procesie transformacji sądownictwa, uznając zarazem, że poprawa

instytucjonalna wymaga wdrożenia szerszych środków służących poprawie skuteczności i niezależności; apeluje o postępy we wdrażaniu kompleksowej reformy Krajowej Izby Adwokackiej Ukrainy jako kwestii priorytetowej na 2026 r.;

51. wzywa Ukrainę do podjęcia dodatkowych wysiłków na rzecz zapewnienia profesjonalizmu i uczciwości osób pełniących funkcje w wymiarze sprawiedliwości; podkreśla potrzebę przejrzystych nominacji w sądownictwie oraz skutecznego prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw korupcyjnych i karania za nie na wszystkich szczeblach; zachęca Ukrainę do reformy zasad wyboru i odwoływania prokuratora generalnego oraz do ograniczenia nadmiernego wpływu na poszczególne sprawy, w tym przez automatyczny przydział spraw i ograniczenie dostępu do akt spraw; zachęca wymiar sprawiedliwości do dalszego inwestowania w nowe technologie, aby przeciwdziałać niedoborom kadrowym i wysokiemu obciążeniu pracą; wyraża uznanie dla wymiaru sprawiedliwości za kontynuowanie pracy w trudnych warunkach oraz dla ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego za monitorowanie wdrażania reform w zakresie praworządności;

52. wzywa do reformy Służby Bezpieczeństwa Ukrainy (SBU) i Państwowego Biura Śledczego Ukrainy (SBI), w oparciu o inicjatywę prezydenta Wołodymyra Zełenskiego ogłoszoną 2 stycznia 2026 r., w szczególności w odniesieniu do skupienia się SBU na kontrwywiadzie, zwalczaniu terroryzmu i innych źródłach zagrożeń dla bezpieczeństwa, a także na możliwościach nadużywania władzy i przestrzegania praw człowieka; docenia wysiłki podjęte w celu zreformowania tych instytucji w czasie wojny; ubolewa jednak, że projekt ustawy o reformie SBI nie został przyjęty na posiedzeniu plenarnym Rady Najwyższej do końca kwietnia 2026 r.; uznaje wkład misji doradczej Unii Europejskiej w Ukrainie w jej ważną pracę na rzecz integracji europejskiej, w tym w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa, praworządności i rozliczalności;

53. wzywa do przeglądu kodeksu postępowania karnego i powiązanych przepisów, aby zapewnić szybki i wysokiej jakości wymiar sprawiedliwości, w szczególności poprzez przegląd przepisów przewidujących automatyczne zamykanie dochodzeń ze względu na upływ terminów postępowań przygotowawczych i skrócenie terminów dochodzeń, co zagraża skutecznym dochodzeniom w złożonych sprawach karnych, w tym w sprawach dotyczących korupcji na wysokim szczeblu; wzywa również władze Ukrainy do zajęcia się praktykami tymczasowego aresztowania i naruszeniami praw procesowych; zachęca do większej przejrzystości w dostępie do rejestrów publicznych, a jednocześnie dostrzega potrzeby w zakresie bezpieczeństwa w czasie wojny; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowych przepisów dotyczących lobbingu;

54. wzywa władze Ukrainy do powstrzymania się od wszelkich motywowanych politycznie postępowań sądowych oraz od nakładania sankcji osobistych na przedstawicieli opozycji i przywódców organizacji społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że praktyki takie mogą prowadzić do obniżenia standardów demokratycznych i podważenia zaufania publicznego;

55. apeluje do władz Ukrainy, aby usunęły z ustawodawstwa krajowego elementy naruszające powszechnie uznane europejskie i międzynarodowe standardy niezależności parlamentarnej, jak wolny mandat przedstawicielski, zasada podziału władz oraz zasada pewności prawa, w zakresie, w jakim dotyczą one błędnego zrównania posła do parlamentu Ukrainy ze statusem urzędnika publicznego; podkreśla, że poseł do parlamentu Ukrainy sprawuje mandat przedstawicielski i nie należy do żadnej hierarchii administracyjnej, nie jest mianowany na stanowisko, nie pełni oficjalnych funkcji, a zatem nie może być definiowany w ustawodawstwie krajowym jako urzędnik publiczny;

VI. Walka z korupcją

56. z zadowoleniem przyjmuje postępy wyspecjalizowanych agencji antykorupcyjnych w wykrywaniu i ściganiu głośnych spraw oraz pochwala wdrożenie mechanizmów informowania o nieprawidłowościach; podkreśla, że niedawne ujawnienie przypadków korupcji na wysokim szczeblu świadczy zarówno o potrzebie dalszego zwalczania korupcji, jak i o skuteczności podejmowanych w tym celu działań; uznaje, że Ukraina osiągnęła niezwykły sukces w prowadzeniu dochodzeń i ściganiu korupcji; podkreśla, że kluczowe znaczenie mają solidne i niepodważalne wyniki w zakresie liczby śledztw i dochodzeń, aktów oskarżenia oraz prawomocnych wyroków skazujących w sprawach dotyczących korupcji na wysokim szczeblu; ostrzega, że wszelki regres w reformach antykorupcyjnych poważnie podważyłby zaufanie publiczne i drogę Ukrainy do integracji europejskiej;

57. z zadowoleniem przyjmuje zakrojoną na szeroką skalę rekrutację nowych pracowników do Narodowego Biura Antykorupcyjnego Ukrainy (NABU) i Specjalnej Prokuratury Antykorupcyjnej (SAP); ponadto z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie strategii rozwoju NABU oraz rozpoczęcie prac nad strategią rozwoju instytucjonalnego SAP;

58. podkreśla kluczowe prace prowadzone przez najważniejsze instytucje antykorupcyjne, takie jak NABU, a także wysiłki podejmowane przez społeczeństwo obywatelskie na rzecz utrzymania niezależności organów antykorupcyjnych i zwiększenia ich skuteczności; z zadowoleniem przyjmuje powołanie międzynarodowych członków komisji kwalifikacyjnej do spraw SAP, a jednocześnie wyraża zaniepokojenie kwestiami etycznymi podniesionymi w odniesieniu do

jednego z członków ukraińskich; z zadowoleniem przyjmuje istotne postępy poczynione w ramach rozmów z kandydatami prowadzonych w rygorystycznym, niezależnym, inkluzywnym i przejrzystym procesie dotyczącym Najwyższego Sądu Antykorupcyjnego Ukrainy przez Publiczną Radę Ekspertów Międzynarodowych i Wyższą Komisję Kwalifikacyjną Sędziów;

59. nalega, aby władze ukraińskie zagwarantowały instytucjonalną i operacyjną niezależność NABU i SAP; potępia wszelką ingerencję polityczną, instrumentalizację lub zastraszanie wymierzone w instytucje antykorupcyjne, w tym nieuzasadnione kontrole, postępowania lub ograniczenia operacyjne, oraz domaga się natychmiastowego zaprzestania nadmiernej presji ze strony służb bezpieczeństwa i wywiadu, w tym SBU; podkreśla, że ochrona NABU i SAP stanowi podstawowy warunek praworządności, procesu przystąpienia Ukrainy do UE oraz wiarygodnego wykorzystania wsparcia międzynarodowego;

60. ponownie podkreśla potrzebę usprawnienia przez Krajową Agencję ds. Zapobiegania Korupcji procedur weryfikacji oświadczeń majątkowych oraz ukierunkowania jej działań na wysokich urzędników w obszarach zidentyfikowanych jako obszary wysokiego ryzyka; wzywa Ukrainę do pełnego wdrożenia reformy Agencji ds. Odzyskiwania Mienia i Zarządzania Mieniem, w tym jej niezbędnych przepisów wykonawczych; wyraża ubolewanie, że organy ścigania, inne niż wyspecjalizowane organy antykorupcyjne, poczyniły ograniczone postępy, jeśli chodzi o poprawę wyników w sprawach dotyczących korupcji;

61. wyraża uznanie dla członkostwa Ukrainy w Grupie Roboczej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju ds. Przekupstwa, które stanowi pozytywny krok w kierunku pełnego członkostwa oraz dalsze potwierdzenie zaangażowania Ukrainy na rzecz międzynarodowych standardów przejrzystości i dobrych rządów; dostrzega postępy Ukrainy we wdrażaniu przepisów dotyczących zwalczania przekupstwa w odniesieniu do transakcji międzynarodowych jako oznakę integracji tego kraju ze światową społecznością odpowiedzialnych podmiotów gospodarczych i zachęca Ukrainę do kontynuowania wysiłków na rzecz utrzymania tych postępów;

62. ponownie podkreśla znaczenie nieustannej walki z przestępczością zorganizowaną; apeluje do Ukrainy o podjęcie dodatkowych wysiłków na rzecz zintensyfikowania walki z oszustwami i nadużyciami internetowymi;

VII. Podstawowe wolności i prawa człowieka

63. pochwala zaangażowanie Ukrainy na rzecz przestrzegania praw podstawowych pomimo trwającej rosyjskiej agresji, a w szczególności

plan działania na rzecz mniejszości narodowych; zachęca Ukrainę do prowadzenia ustrukturyzowanego i konstruktywnego dialogu z sąsiednimi państwami członkowskimi w kwestiach dotyczących praw przedstawicieli mniejszości narodowych zgodnie z normami europejskimi i zaleceniami Komisji Weneckiej; docenia wysiłki podejmowane przez władze ukraińskie na rzecz przeprowadzenia reformy systemu edukacji i wyraża nadzieję, że przepisy ustawy o edukacji, które wejdą w życie w 2027 r., nie będą naruszały prawa mniejszości do nauki w języku ojczystym;

64. wzywa Ukrainę do bezustannego wspierania wolności wypowiedzi i niezależności mediów; wzywa Ukrainę do dopilnowania, aby ograniczenia wynikające ze stanu wojennego były absolutnie niezbędne i proporcjonalne; apeluje o szybkie i skuteczne przeprowadzenie bezstronnych dochodzeń dotyczących przypadków zastraszania i bezpośredniego nękania dziennikarzy i instytucji medialnych, a także pośrednich form wywierania na nich nacisku; przypomina o kluczowej roli odpowiedniego finansowania w zapewnieniu niezależności nadawcy publicznego, które umożliwia temu nadawcy wypełnianie roli powierzonej mu zgodnie z ukraińskim prawem, i wzywa władze ukraińskie do zagwarantowania, aby treści przygotowywane przez media finansowane ze środków publicznych odzwierciedlały pluralizm polityczny i społeczny Ukrainy;

65. zachęca do przyjęcia projektu ustawy nr 13597 w sprawie wzmocnienia ochrony prawnej przed dyskryminacją, przestępstwami z nienawiści i mową nienawiści ze względu na rasę, kolor skóry, poglądy polityczne, religijne i inne przekonania, płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową, narodowość, pochodzenie etniczne, społeczne lub cudzoziemskie, wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność, sytuację rodzinną i majątkową, prawa i obowiązki rodzinne, miejsce zamieszkania, język, zawód lub inne przesłanki, zgodnie ze zobowiązaniami Ukrainy wynikającymi z układu o stowarzyszeniu i procesu przystąpienia do UE;

66. z zadowoleniem przyjmuje nieustanne wysiłki Ukrainy na rzecz modernizacji jej prawa cywilnego; podkreśla znaczenie zapewnienia, aby wszelkie takie reformy były w pełni zgodne z unijnymi standardami w zakresie równości i niedyskryminacji, w tym ochrony praw kobiet i osób LGBTIQ+; z zadowoleniem przyjmuje niedawny wyrok Sądu Najwyższego Ukrainy uznający parę tej samej płci za rodzinę de facto; apeluje o przyjęcie projektu ustawy nr 9103 dotyczącej prawnego uznania związków partnerskich w Ukrainie;

67. wyraża uznanie dla działań ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego, które doprowadziły do złożenia przez ukraińskich ustawodawców obietnicy wycofania projektu zmian do Kodeksu rodzinnego, umożliwiających sądom zatwierdzanie małżeństw dziewcząt w wieku 14 lat w wyjątkowych przypadkach; wzywa Radę

Najwyższą do dopilnowania, by przepisy te zostały faktycznie wycofane na stałe;

68. wzywa Ukrainę do kontynuowania prac nad przyjęciem zablokowanego projektu ustawy o ochronie danych osobowych;

69. wyraża zadowolenie z przyjęcia strategii deinstytucjonalizacji oraz prac nad reformą w zakresie dostępności i rehabilitacji; podkreśla jednak potrzebę szybkiego przyjęcia przepisów dotyczących rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami oraz dopilnowania, by te inkluzywne reformy objęły poziom lokalny i społecznościowy;

70. odnotowuje przyjęcie ustawy, która umożliwi prawosławnym parafiom w Ukrainie odłączenie się od jurysdykcji Patriarchatu Moskiewskiego i swobodne decydowanie o nowej przynależności hierarchicznej; zauważa, że w sierpniu 2024 r. rumuńskie parafie prawosławne w Ukrainie złożyły wniosek o uznanie stowarzyszenia religijnego „Rumuński Kościół Prawosławny w Ukrainie”, do którego mogą przystąpić rumuńskie parafie prawosławne odłączające się od jurysdykcji Patriarchatu Moskiewskiego; wzywa władze Ukrainy do bezzwłocznej rejestracji stowarzyszenia religijnego „Rumuński Kościół Prawosławny w Ukrainie”;

VIII. Rola społeczeństwa obywatelskiego

71. wyraża uznanie dla ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego za to, że pozostaje aktywne pomimo trudności, jakich doświadcza w czasie wojny; wzywa wszystkie władze Ukrainy do zapewnienia systematycznych i merytorycznych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim i partnerami społecznymi oraz do zagwarantowania, że otrzymane od nich informacje zostaną należycie uwzględnione, a także do przeciwdziałania wszelkim formom nacisków politycznych wywieranych na organizacje społeczeństwa obywatelskiego; wzywa Ukrainę do uchwalenia ustawy o odwołaniach obywateli w celu zapewnienia dobrych rządów i udziału obywateli; uznaje znaczenie społeczeństwa obywatelskiego dla wzmacniania odporności narodu ukraińskiego w czasie wojny oraz podkreśla kluczową rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie ma do odegrania w trwałej powojennej odbudowie Ukrainy;

72. z zadowoleniem przyjmuje wykorzystanie instrumentów demokracji cyfrowej, w tym petycji elektronicznych i listów otwartych, oraz wspiera rozwijanie bardziej ustrukturyzowanych i zinstytucjonalizowanych form zaangażowania obywatelskiego, w tym z udziałem społeczności diaspory;

73. wzywa Komisję do systematycznego włączania społeczeństwa obywatelskiego oraz innych odpowiednich organizacji i instytucji społecznych w Ukrainie w opracowywanie i monitorowanie unijnego wsparcia finansowego i reform;

74. z zadowoleniem przyjmuje wkład europejskich i międzynarodowych organizacji pozarządowych w wymianę doświadczeń oraz wspieranie ukraińskiego społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności ich zaangażowanie w przeciwdziałanie rosyjskim kampaniom dezinformacyjnym wymierzonym w Ukrainę i Ukraińców w UE; wzywa do dalszego zacieśniania współpracy z tymi organizacjami w celu ochrony praw podstawowych, wzmocnienia odporności informacyjnej oraz wspierania wiarygodnego dyskursu publicznego;

IX. Integracja jednolitego rynku

75. podkreśla znaczenie przyspieszenia stopniowej integracji Ukrainy z jednolitym rynkiem UE, co przynosi korzyści gospodarcze zarówno Ukrainie, jak i państwom członkowskim; podkreśla, że stanowi to kluczowy element wsparcia gospodarczego UE w walce z rosyjską agresją oraz przygotowania ukraińskiego przemysłu do funkcjonowania w warunkach jednolitego rynku UE; zaleca Ukrainie, aby postępowała zgodnie z 10 priorytetami określonymi w planie działań priorytetowych w ramach pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu między UE a Ukrainą;

76. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia ścisłych powiązań między odbudową a przyszłą integracją Ukrainy z jednolitym rynkiem UE; podkreśla, że plan odbudowy powinien obejmować środki służące wspieraniu dostosowania regulacyjnego oraz inwestycji w infrastrukturę krytyczną, sieci transportowe i połączenia kolejowe, ułatwiając tym samym spełnianie norm jednolitego rynku oraz zacieśnianie współpracy handlowej i gospodarczej z państwami członkowskimi;

77. z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Ukrainy w styczniu 2026 r. do unijnego systemu znoszącego opłaty roamingowe, co zapewni obywatelom Ukrainy jedną z najbardziej namacalnych i od razu odczuwalnych korzyści z procesu przystąpienia ich kraju do UE;

78. z zadowoleniem przyjmuje wzmożone wysiłki Ukrainy na rzecz dostosowania jej stanowiska do stanowiska UE i Światowej Organizacji Handlu; zachęca do ścisłej koordynacji z UE w kontekście międzynarodowych negocjacji handlowych, w szczególności w celu stopniowej integracji Ukrainy z jednolitym rynkiem UE oraz wzmocnienia jej udziału w globalnych łańcuchach wartości;

X. Współpraca obronna

79. przyznaje, że ukraiński przemysł obronny stał się istotnym i uzupełniającym elementem bezpieczeństwa europejskiego, w szczególności w odniesieniu do zdolności produkcyjnych dronów, sprawdzonych w walce innowacji w systemach bezzałogowych, walki radioelektronicznej i oprogramowania wykorzystywanego na polu walki;

80. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zacieśnienie współpracy w kwestiach bezpieczeństwa i obrony między Ukrainą a UE i jej państwami członkowskimi, w szczególności za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, i wzywa do zacieśnienia współpracy w ramach Instrumentu na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE) i Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego (EDIP), aby zaspokoić krytyczne potrzeby obronne Ukrainy i ułatwić integrację ukraińskiego przemysłu obronnego z ekosystemem przemysłowym UE; podkreśla znaczenie przystąpienia Ukrainy do Europejskiego Funduszu Obronnego jako kraju stowarzyszonego i apeluje o szybkie przeprowadzenie niezbędnych negocjacji; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy zadaniowej UE–Ukraina ds. współpracy przemysłowej w dziedzinie obronności oraz inicjatywę „BraveTech EU”; wzywa UE do wspierania integracji ukraińskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego z europejską bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego, w tym za pośrednictwem EDIP i przyszłego Europejskiego Funduszu Konkurencyjności; przyznaje, że ukraińska wiedza specjalistyczna z pola walki po raz kolejny znalazła zastosowanie na Bliskim Wschodzie w obronie państw Zatoki Perskiej; ponownie podkreśla, że Ukraina dysponuje najbardziej doświadczonym wojskiem w Europie;

81. podkreśla strategiczne znaczenie organizowania regularnych wspólnych ćwiczeń wojskowych oraz stopniową integrację Ukrainy z prowadzonymi przez UE programami szkoleniowymi i strukturami operacyjnymi jako sposobu na zwiększenie gotowości, interoperacyjności z siłami europejskimi i dostosowania do standardów NATO; wzywa ponadto do zintensyfikowania wspólnych inicjatyw inwestycyjnych Unii i Ukrainy w sektorze przemysłu obronnego, w tym wspólnego opracowywania i wspólnej produkcji sprzętu wojskowego, co wzmocniłoby zdolności Ukrainy do samoobrony; wzywa do podjęcia trwałych środków w celu wzmocnienia powiązań między ukraińską i europejską bazą technologiczno-przemysłową sektora obronnego, zmniejszenia strategicznych zależności oraz przyczynienia się do długoterminowego bezpieczeństwa i stabilności na kontynencie europejskim;

82. podkreśla strategiczne znaczenie zwiększenia mobilności wojskowej w celu wsparcia obrony i odporności Ukrainy oraz zapewnienia szybkiego rozmieszczenia sprzętu i pomocy humanitarnej dla sił zbrojnych Ukrainy; podkreśla kluczową rolę państw nadbrzeżnych Morza Czarnego i państw wschodniej granicy w ułatwianiu bezpiecznych szlaków tranzytowych, uprzedniego rozmieszczenia sprzętu oraz wspólnej koordynacji operacyjnej z Ukrainą; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia infrastruktury, interoperacyjności i ram logistycznych w tych regionach, w tym przez wspólne ćwiczenia i ukierunkowane inwestycje, aby zwiększyć

zdolności operacyjne Ukrainy, wzmocnić jej integralność terytorialną i odstraszyć dalszą agresję;

83. wyraża zadowolenie z przyjęcia ukraińskiej strategii polityki wobec weteranów do 2030 r.; podkreśla znaczenie skutecznego powrotu ukraińskich weteranów wojennych do życia cywilnego jako ważnego elementu długoterminowej odbudowy Ukrainy i spójności społecznej; zwraca uwagę na rosnącą liczbę weteranów z niepełnosprawnościami oraz potrzebę wzmocnienia wdrażania polityki dostępności i praw osób z niepełnosprawnościami; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego wspierania Ukrainy w tym zakresie; uznaje strategiczną wartość doświadczenia ukraińskich weteranów dla bezpieczeństwa i obrony Europy, w tym ich wyjątkową wiedzę fachową w zakresie współczesnych działań wojennych, zwłaszcza przeciwdziałania systemom bezzałogowym, medycyny pola walki oraz ewakuacji poszkodowanych w konflikcie o wysokiej intensywności; podkreśla potrzebę zapobiegania ich podatności na marginalizację społeczną i wrogą manipulację, w tym ze strony Federacji Rosyjskiej;

84. wzywa Komisję do opracowania odpowiednich ram w celu włączenia wyjątkowych doświadczeń wojennych Ukrainy w zakresie ochrony ludności, odporności infrastruktury krytycznej, walki z dezinformacją i sprawowania rządów w czasie pełnoskalowej agresji wojskowej do polityki Unii w zakresie gotowości, odporności i bezpieczeństwa;

85. odnotowuje znaczną pomoc polityczną, finansową, humanitarną i wojskową udzielaną Ukrainie przez państwa spoza UE i partnerów międzynarodowych od początku pełnoskalowej inwazji Federacji Rosyjskiej w 2022 r.; podkreśla, że ta szeroka koalicja wsparcia odzwierciedla wspólne zobowiązanie do przestrzegania prawa międzynarodowego i zasad zapisanych w Karcie Narodów Zjednoczonych; w związku z tym zwraca uwagę na istotny wkład Stanów Zjednoczonych, które zapewniły pomoc wojskową w wysokości ponad 66,9 mld USD; ponadto podkreśla ważną rolę Zjednoczonego Królestwa, Kanady, Japonii, Norwegii, Nowej Zelandii i Australii, które dostosowały się do międzynarodowych sankcji wobec Federacji Rosyjskiej i angażowały we wsparcie wojskowe Ukrainy i w szkolenie personelu, a także pomoc humanitarną i makrofinansową dla Ukrainy; uznaje ważną pomoc udzielaną przez Turcję, w tym wsparcie wojskowe i humanitarne oraz wysiłki dyplomatyczne; ponadto odnotowuje pomoc humanitarną udzieloną przez Republikę Mołdawii, która stanowi wyraz regionalnej solidarności w obliczu trwającej agresji rosyjskiej;

XI. Współpraca regionalna i stosunki dobrosąsiedzkie

86. z zadowoleniem przyjmuje rozwiązanie sporu między Ukrainą a Węgrami (i Słowacją) dotyczącego przerwania dostaw rosyjskiej ropy naftowej rurociągiem „Przyjaźń”; podkreśla, że w wyniku sporu nie

doszło do niedoboru dostaw na Węgrzech ani na Słowacji, biorąc pod uwagę łatwo dostępne alternatywne możliwości transportu rurociągiem „Adria”, które przynoszą dodatkową korzyść w postaci braku finansowania rosyjskiej gospodarki; odnotowuje, że od początku rosyjskiej agresji przeciwko Ukrainie przedsiębiorstwa węgierskie zwiększyły import rosyjskich nośników energii, wbrew polityce UE; zauważa, że ceny paliw na Węgrzech są wyższe od średniej europejskiej oraz że argumenty dotyczące wzrostu kosztów w związku z wykorzystaniem rurociągu „Adria” były fikcyjne;

87. podkreśla zobowiązanie wszystkich państw członkowskich, nie tylko rządów Węgier i Słowacji, do stopniowego uniezależnienia się od rosyjskich dostaw energii i rosyjskiej infrastruktury energetycznej;

88. potępia wcześniejsze działania węgierskich organów ścigania polegające na zatrzymaniu pracowników ukraińskiego Oschadbanku oraz zajęciu gotówki i złota, co zostało uprzednio należycie zatwierdzone przez węgierskie służby celne; z zadowoleniem przyjmuje niedawne rozwiązanie sporu;

XII. Reformy społeczno-gospodarcze

89. pochwala przyjęcie przez Ukrainę reformy administracji publicznej oraz trwające praktyczne włączanie Ukrainy do struktur zarządzania i ram gospodarczych, regulacyjnych i bezpieczeństwa UE; zachęca rząd Ukrainy do przyjęcia systemowego podejścia do reformy administracji publicznej i zarządzania finansami publicznymi, przy zapewnieniu zgodności z istniejącym planem działania, oraz do poprawy skuteczności; wyraża zadowolenie z przyjęcia strategii reformy zarządzania finansami publicznymi na lata 2026–2030 i zachęca do szybkiego sfinalizowania oraz przyjęcia strategii reformy administracji publicznej na lata 2026–2030; pochwala sukces programu „Create Ukraine” opartego na doświadczeniach litewskich, którego celem jest przyciągnięcie młodych Ukraińców posiadających cenne doświadczenie międzynarodowe do ukraińskiego sektora publicznego; zachęca do rozszerzenia tego programu i podobnych inicjatyw w celu przyciągnięcia specjalistów z powrotem do Ukrainy oraz wsparcia jej procesu przystąpienia do UE i powojennej odbudowy;

90. z zadowoleniem przyjmuje postępy w reformowaniu ukraińskiego Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego oraz Agencji ds. Odzyskiwania Mienia i Zarządzania Mieniem; ponadto z zadowoleniem przyjmuje mianowanie szefa Państwowej Służby Celnej Ukrainy i podkreśla znaczenie przyspieszenia reformy celnej;

91. zwraca uwagę na pozytywne ustalenia zawarte w najnowszych sprawozdaniach Banku Światowego i Międzynarodowego Funduszu Walutowego, które wskazują na odporność gospodarczą Ukrainy i postępy w stabilizacji makroekonomicznej pomimo trwającej wojny;

wyraża zadowolenie z niedawnego przyjęcia programu Międzynarodowego Funduszu Walutowego o wartości 1,8 mld USD oraz związanych z nim reform; wzywa Ukrainę, by jak najszybciej przystąpiła do wdrażania tych reform;

92. ponownie wzywa Ukrainę i państwa członkowskie do ścisłej współpracy w celu maksymalizacji potencjalnego udziału gospodarczego uchodźców i diaspory z Ukrainy, aby zapewnić odporność i inkluzywność trwającej i przyszłej odnowy gospodarczej i odbudowy Ukrainy; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych propozycji w tej sprawie; zauważa, że dyrektywa w sprawie tymczasowej ochrony[8], która zapewniła status prawny ponad 4 milionom Ukraińców w UE, ma wygasnąć w marcu 2027 r.; wzywa UE, jej państwa członkowskie oraz Ukrainę do wypracowania skoordynowanej, zharmonizowanej i jasno komunikowanej polityki, która da pewność osobom przygotowującym się do powrotu do Ukrainy lub rozważającym legalne ścieżki pozostania w państwach przyjmujących;

93. podkreśla, że odbudowa Ukrainy oraz związane z nią plany przygotowawcze muszą być ściśle powiązane z reformami związanymi z jej przystąpieniem do UE i muszą opierać się na zasadach sprawiedliwości społecznej, zrównoważonego rozwoju, przejrzystości i odpowiedzialności lokalnej sprzyjającej włączeniu społecznemu; podkreśla ponadto, że odbudowa Ukrainy musi opierać się na silnym państwie prawa, przejrzystym sprawowaniu rządów i włączeniu demokratycznym; podkreśla, że reforma sądownictwa, działania antykorupcyjne i usprawnienia administracji publicznej są nie tylko warunkami przystąpienia do UE, ale mają również zasadnicze znaczenie dla przyciągnięcia inwestycji i przywrócenia zaufania wśród partnerów Ukrainy i jej obywateli; apeluje o przyjęcie podejścia uwzględniającego aspekt płci we wszystkich działaniach na rzecz odbudowy, w tym o zwiększenie reprezentacji kobiet i mniejszości w procesach decyzyjnych w celu wywarcia największego wpływu i zapewnienia długoterminowej stabilności;

94. podkreśla, że polityka spójności UE, jako główny instrument wspierania jedności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, ma zasadnicze znaczenie dla osiągania celów unijnej polityki regionalnej oraz pogłębiania współpracy między regionami UE i Ukrainy; wzywa do pełnego uwzględnienia tej polityki w ramach współpracy regionalnej i sąsiedzkiej;

---

8 Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj).

95. podkreśla rosnące znaczenie Ukrainy jako strategicznego partnera Unii Europejskiej w zakresie dostaw kluczowych towarów i surowców krytycznych, w tym produktów rolnych, takich jak zboża, nasiona oleiste i oleje roślinne, a także litu, tytanu i innych zasobów mineralnych niezbędnych do transformacji ekologicznej i cyfrowej; apeluje o zapewnienie przejrzystości, rozliczalności publicznej i ochrony interesów narodowych we wszystkich procesach prywatyzacji i inwestycji; zauważa, że znaczna część zasobów krytycznych znajduje się na terytoriach czasowo okupowanych przez Federację Rosyjską; podkreśla zatem potrzebę wzmocnienia solidarności UE z Ukrainą w ochronie jej zasobów naturalnych, potencjału rolnego i integralności terytorialnej;

96. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz poprawy trójstronnego dialogu społecznego w Ukrainie, również dzięki niedawno podpisanej umowie partnerskiej z UE i Międzynarodową Organizacją Pracy (MOP); nalega, aby zasady Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wszystkie odpowiednie konwencje MOP były przestrzegane w całym procesie przedakcesyjnym; wzywa Ukrainę do dalszego zbliżania norm pracy, w szczególności pod względem wolności zgromadzeń i dialogu społecznego; podkreśla potrzebę szerokich konsultacji ze związkami zawodowymi i społeczeństwem obywatelskim oraz zaleca korzystanie z wiedzy specjalistycznej MOP w tej kwestii; wzywa Ukrainę i Komisję do współpracy z kluczowymi partnerami społecznymi, w tym z niezależnymi związkami zawodowymi, w zakresie opracowywania, wdrażania i monitorowania reform społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym uznaniu potrzeby wprowadzenia środków reformatorskich w celu poprawy klimatu biznesowego i funkcjonowania gospodarki rynkowej; apeluje o skoncentrowanie się w większym stopniu na działaniach mających na celu korygowanie zakłóceń rynku oraz na środkach ochrony socjalnej;

97. odnotowuje doniesienia o ingerencji państwa w sprawy związków zawodowych, w tym o zajmowaniu majątku związków zawodowych; wzywa do zwrotu zajętych aktywów związków zawodowych; wzywa władze Ukrainy do zapewnienia związkowcom możliwości swobodnego wykonywania mandatu i apeluje o pełną ochronę prawną przed praktykami antyzwiązkowymi; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do aktywnego monitorowania stanu praw pracowniczych w Ukrainie, w ścisłej współpracy z Europejską Konfederacją Związków Zawodowych oraz MOP;

98. apeluje o nieustające wysiłki na rzecz liberalizacji przepływu kapitału, w tym przez dostosowanie do rozporządzenia w sprawie

jednolitego obszaru płatności w euro[1], oraz o intensyfikację walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu;

99. pochwala Ukrainę za skuteczne wielopoziomowe sprawowanie rządów; z zadowoleniem przyjmuje postępy w decentralizacji zgodne z wymogami przystąpienia do UE; apeluje o dalsze reformy w celu wzmocnienia pozycji samorządów lokalnych zgodnie z zasadami Europejskiej karty samorządu lokalnego;

100. wyraża uznanie dla Ukrainy za spełnienie 63 z 68 warunków reform określonych w Planie Ukrainy, który pierwotnie miał zostać wdrożony po zakończeniu wojny, ale został przeprowadzony w czasie wojny, co umożliwiło wypłatę 26,8 mld EUR w 2025 r.; apeluje o bezustanne dążenie do wdrożenia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2024/792[2], w szczególności aby zachęcić Ukrainę do dostosowania się do przepisów UE dotyczących zamówień publicznych;

101. wyraża uznanie dla niezwykle ważnej pracy wykonywanej na co dzień przez ukraińskie służby ochrony zdrowia, a w szczególności przez ukraińskie pielęgniarki, przez cały okres wojny; zauważa, że znaczna część pracowników publicznego sektora opieki otrzymuje wynagrodzenie minimalne, które wynosi obecnie 6 658 UAH netto; przypomina, że faktyczne minimum socjalne dla jednej osoby, obliczone przez Ministerstwo Polityki Społecznej w grudniu 2025 r., wynosiło 10 979 UAH; podkreśla ponadto potrzebę wprowadzenia konkretnych i rozsądnych regulacji dotyczących obciążenia pracą pielęgniarek;

XIII. Energia, transport i zrównoważony rozwój

102. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy w reformach sektora energetycznego i dostosowanie Ukrainy do celów Europejskiego Zielonego Ładu i Paktu dla czystego przemysłu oraz wyraża uznanie dla Ukrainy za znaczne postępy we wdrażaniu krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu pomimo powszechnego niszczenia przez Rosję ukraińskiej infrastruktury energetycznej; podkreśla, że dostosowanie do inicjatyw UE, w tym Europejskiego Zielonego Ładu i Paktu dla czystego przemysłu, powinno uwzględniać pilne potrzeby

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/260/oj).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/792 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (Dz.U. L, 2024/792, 29.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj).

odbudowy Ukrainy, jej konkurencyjność gospodarczą i długoterminowe bezpieczeństwo energetyczne;

103. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zintensyfikowania wsparcia dla ukraińskiego systemu energetycznego, a jednocześnie podkreśla, że większa odporność Ukrainy bezpośrednio przyczynia się do szerszego bezpieczeństwa energetycznego Europy; podkreśla, że trwałe i przewidywalne wsparcie energetyczne dla Ukrainy ma zasadnicze znaczenie dla ochrony odporności ludności cywilnej, stabilności gospodarczej i ciągłości usług krytycznych w obliczu trwających ataków i przed kolejnym sezonem zimowym; wzywa Komisję do uznania odbudowy sektora energetycznego za priorytet, odchodząc od doraźnej pomocy nadzwyczajnej na rzecz długoterminowych mechanizmów odbudowy, ochrony i modernizacji sektora energetycznego;

104. podkreśla znaczny potencjał Ukrainy jako dostawcy energii i produktów energochłonnych dla reszty Europy; apeluje o przyspieszenie integracji Ukrainy z unijnym rynkiem energii, co stanowi jeden z elementów przyczyniających się do bezpieczeństwa Unii, w tym przez synchronizację regulacyjną i inwestycje w odnawialne źródła energii; zachęca do dalszego rozwijania połączeń energetycznych z sąsiadującymi państwami członkowskimi UE i partnerami regionalnymi, takimi jak Republika Mołdawii, w celu dalszej integracji Ukrainy z unijnym rynkiem energii; wzywa Komisję i państwa członkowskie do większych inwestycji w rozbudowę i modernizację transgranicznych połączeń energetycznych z Ukrainą oraz do dalszej integracji i harmonizacji sieci przesyłowych jako kluczowego etapu przygotowawczego do integracji Ukrainy z wewnętrznym rynkiem energii UE;

105. podkreśla strategiczne znaczenie przyszłej transakcji sprzedaży przez Bułgarię Ukrainie dwóch reaktorów jądrowych VVER-1000, traktując ją jako przykład działań przyczyniających się do pogłębiania współpracy w dziedzinie energetyki, a ponadto zauważa, że przyczyni się to do bezpieczeństwa energetycznego Ukrainy; zwraca uwagę na fakt, że wspomniany projekt może wzmocnić łączność energetyczną na szczeblu regionalnym i ułatwić integrację ukraińskiego systemu energetycznego z systemem energetycznym UE; zachęca do dalszego rozwijania wspólnych inicjatyw w dziedzinach takich jak infrastruktura energetyczna, w tym linie przesyłowe i magazynowanie energii, a także udoskonalanie połączeń w ramach transportu intermodalnego, aby usprawnić łańcuchy dostaw, logistykę i wymianę handlową między obydwoma państwami i w szerzej rozumianym regionie Morza Czarnego;

106. odnotowuje apele Ukrainy o tymczasowe wyłączenie z tytułu siły wyższej w odniesieniu do wprowadzenia mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO2 lub powiązanych środków, aby uwzględnić wpływ rosyjskiej wojny

napastniczej na zdolność Ukrainy do ograniczania śladu węglowego jej przemysłu; zachęca Komisję do podjęcia konsultacji w celu określenia wzajemnie akceptowalnych tymczasowych rozwiązań w tym zakresie;

107. wzywa Ukrainę do wykorzystania procesu odbudowy, aby stworzyć lepszą przyszłość, wykorzystując tam, gdzie to możliwe, najbardziej przyjazne dla klimatu technologie oraz najbardziej opłacalne i niezawodne rozwiązania dla ukraińskiego sektora energetycznego, inwestując w odnawialne źródła energii i efektywność energetyczną oraz minimalizując wpływ na środowisko w całym łańcuchu produkcyjnym; z zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie Komisji w tej dziedzinie w celu wsparcia reformy sektora energetycznego Ukrainy; wzywa Komisję i władze Ukrainy do strategicznego wykorzystania środków w ramach Instrumentu na rzecz Ukrainy poprzez priorytetowe traktowanie inwestycji w odnawialne źródła energii; apeluje o przyspieszenie realizacji istniejących zobowiązań w ramach Planu Ukrainy i pakietów Wspólnoty Energetycznej, w tym o rozdzielenie regionalnych przedsiębiorstw dystrybucji energii;

108. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Ukrainy na rzecz dostosowania jej polityki transportowej do dorobku prawnego UE i wzmocnienia połączeń z Unią; podkreśla znaczenie wdrożenia krajowej strategii transportowej oraz strategii rozwoju i rozbudowy infrastruktury granicznej z państwami członkowskimi UE i Mołdawią; wzywa do przyspieszenia zrównoważonej modernizacji infrastruktury kolejowej, drogowej, portowej i przejść granicznych zgodnie z priorytetami TEN-T; wzywa Ukrainę do przyspieszenia reformy kolei, w tym dostosowania do dorobku prawnego UE w zakresie bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei;

109. podkreśla zarazem, że przestrzeganie norm środowiskowych przy realizacji projektów energetycznych i transportowych ma kluczowe znaczenie dla postępów w programie reform niezbędnym na drodze Ukrainy do członkostwa w UE; podkreśla znaczenie wsparcia Ukrainy przez UE na potrzeby lepszego odbudowywania na fundamencie zrównoważonego rozwoju środowiskowego i społecznego; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla Ukrainy, zarówno finansowego, jak i eksperckiego, aby przyspieszyć jej dostosowanie do unijnego dorobku prawnego w dziedzinie środowiska;

110. podkreśla, że Ukraina nadal mierzy się z poważnymi wyzwaniami środowiskowymi, które dodatkowo nasiliła trwająca wojna; zauważa, że przedłużanie się konfliktu nadal wywiera bardzo negatywny wpływ na środowisko, w tym powoduje zanieczyszczenie gleby i wody, degradację ekosystemów i zwiększoną presję na zasoby naturalne; wyraża zaniepokojenie wynikającą z tego utratą różnorodności biologicznej, w tym szkodami w ekosystemach leśnych, stepowych i

mokradłowych; podkreśla znaczenie włączenia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w działania na rzecz odbudowy; apeluje o wzmocnienie zarządzania środowiskowego, poprawę systemów monitorowania oraz skuteczne wdrożenie procedur oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z dorobkiem prawnym UE w ramach rozdziału 27;

111. wyraża zaniepokojenie rozwojem farm wiatrowych na chronionych obszarach wyżynnych Karpat w zachodniej Ukrainie, w szczególności planowaną instalacją 30 turbin na górze Runa; podkreśla, że energia wiatrowa stanowi bezpieczniejszą i bardziej zrównoważoną alternatywę dla paliw kopalnych, oraz wzywa Ukrainę do wykorzystania jej dużego potencjału rozwoju energii wiatrowej poza obszarami chronionymi; podkreśla, że produkcja zielonej energii i ochrona przyrody nie muszą się w Ukrainie wzajemnie wykluczać, ponieważ istnieją inne tereny już wyznaczone pod rozwój infrastruktury energetycznej, bez unikalnych siedlisk i lasów pierwotnych oraz z istniejącymi drogami dojazdowymi;

112. wyraża głębokie zaniepokojenie obecną sytuacją w Zaporoskiej Elektrowni Jądrowej, która pozostaje pod bezprawną kontrolą Rosji i nadal stwarza poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej ze względu na trwające działania wojskowe w jej pobliżu; podkreśla, że zaangażowanie Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, choć niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej, powinno mieć charakter ściśle techniczny; podkreśla w tym kontekście, że zaangażowanie to powinno odbywać się z pełnym poszanowaniem suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy i nie powinno być interpretowane jako mające wpływ na status obiektu; ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia bezpiecznej i chronionej eksploatacji elektrowni zgodnie z międzynarodowymi normami bezpieczeństwa jądrowego oraz pod zwierzchnictwem prawowitych władz Ukrainy;

113. przypomina, że w 2026 r. przypada 40. rocznica katastrofy jądrowej w Czarnobylu, która pozostaje jedną z najpoważniejszych awarii jądrowych w historii; zdecydowanie potępia ukierunkowane ataki Rosji na elektrownię jądrową w Czarnobylu oraz katastrofalne uszkodzenie jej osłony ochronnej, która została zbudowana, by zapobiec rozprzestrzenianiu się promieniowania, i nie może już spełniać swojej głównej funkcji bezpieczeństwa, co stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa jądrowego; zauważa, że koszty naprawy szacuje się na 500 mln EUR;

°

° °

114. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Ukrainy.